

opusdei.org

Obraćanje mladima u Parizu

Nije li naš moderni svijet
stvorio svoje vlastite idole?

29.10.2008.

Obraćanje mladima u Parizu

Svi vi želite ljubiti i biti ljubljeni!
Bogu se morate okrenuti želite li
naučiti kako voljeti i naći snagu za
ljubav. Duh Sveti, koji jest Ljubav,
može otvoriti vaša srca da prihvatite
dar istinske ljubavi. Svi vi tražite
istinu; svi vi želite živjeti u istini,
istinski živjeti u njoj! Istina je Krist...

Otkrivajući nam raspetog i uskrslog Gospodina, Duh Sveti nas nagoni da svjedočimo Krista. Vi ste u godinama obilježenima velikom darežljivosti. Trebate razgovarati sa svima oko vas, sa svojim obiteljima i prijateljima, tamo gdje učite, radite i opušate se. Nemojte se bojati! Imajte 'hrabrosti živjeti Evanđelje i smjelosti da ga objavljujete' (Poruka mladima svijeta, 20. srpnja, 2007.). Također, potičem vas da nađete načine za objavljivanje Boga svuda oko vas, temeljeći svjedočanstvo na snazi Duha koju tražimo u molitvi.

Donosite Radosnu Vijest ljudima svoje dobi i ostalima. Oni znaju što znači iskusiti teškoće u odnosima, brigu i nesigurnost u radu i studiranju. Oni su iskusili patnju, ali su osjetili i jedinstvene trenutke radosti. Budite svjedoci Božji, jer ste kao mladi u potpunosti dio katoličke zajednice kroz krštenje i zajednički poziv u vjeri (Eph 4:5). Crkva ima

povjerenje u vas i ja vam to želim reći!

Mnogi od vas nose križ na lančiću oko vrata. I ja nosim jedan, također, kao i svaki biskup.

On nije samo ukras ili nakit. On je vrijedan simbol vjere, vidljiv i materijalan znak da pripadamo Kristu...

Dragi mladi, znam da štovanje križa može katkad donijeti ismijavanje, čak i progon. Čini se da Križ na neki način prijeti našoj ljudskoj sigurnosti, ali ipak, iznad svega, objavljuje Božju milost i potvrđuje naše spasenje. Ove večeri povjeravam vam Kristov križ.

Duh Sveti omogućit će ti razumijevanje tajne ljubavi. Tada ćeš uzviknuti sa svetim Pavlom: 'Neka se ne hvalim ničim, nego križem našeg gospodina Isusa Krista; njime je za mene svijet razapet i ja za svijet' (Gal

6:14). Pavao je shvatio naizgled paradoksalne Isusove riječi da život nalazimo samo dajući ('gubeći') ga (Mk 8:35; Iv 12:24) i došao do zaključka da križ izražava temeljni zakon ljubavi, savršenu formulu za stvarni život. Neka te rast u razumijevanju te tajne Križa dovede do otkrivanja poziva za služanje Kristu bez zadržke...

Papinsko propovijed u Parizu

13. rujna 2008.

U ovoj Pavlovoj godini otkrivamo, u prvoj poslanici Korinćanima, koliko i danas vrijedi savjet apostola: 'Klonite se štovanja idola' (1 Kor 10:14)... Ta sklonost štovanju idola, draga braćo i sestre, prisutna je i danas. Nije li naš moderni svijet stvorio svoje vlastite idole? Nije li kopirao, možda nenamjerno, antičke pogane odvajajući čovjeka od njegova istinskog cilja, od sreće vječnog života s Bogom? To je pitanje koje si

moramo postaviti ako smo iskreni sami prema sebi: Što je važno u mom životu? Koji mi je prioritet?

Riječ 'idol' dolazi od grčke riječi čije je značenje: 'odraz,' 'slika,' 'prikaz,' 'duh,' 'fantom', 'prazno prikazanje'. Idol je zabluda jer okreće štovatelja od stvarnosti i smješta ga u kraljevstvo običnih prikaza. Zar to nije iskušenje našeg dana - jedinog dana kada možemo učinkovito djelovati? Primamljivo je idealizirati prošlost koja više ne postoji, zaboravljajući njezine nedostatke; primamljivo je idealizirati budućnost koja još ne postoji, vjerujući da ljudsko biće može samostalno, vlastitim snagama, donijeti kraljevstvo vječne sreće na zemlju!

Kako dolazimo do Boga? Kako uspijevamo otkriti ili ponovno otkriti onoga kojega tražimo u najdubljoj srži našega bića, iako Ga često zaboravimo? Sv. Pavao traži da

iskoristimo ne samo naš razum nego prije svega svu našu vjeru, da bismo otkrili Boga. Što nam vjera govori? Kruh koji lomimo jest pričest Tijelom Kristovim. Kalež koji blagoslivljamo jest pričest Krvlju Kristovom. To nevjerojatno objavljenje dolazi od Krista i preneseno nam je preko apostola i cijele Crkve kroz gotovo dvije tisuće godina. Krist je utjelovio sakrament Euharistije na večeri Velikog četvrtka. Želio je da njegova žrtva bude ponovno prikazivana, bez krvi, svaki put kada svećenik ponovi riječi posvećivanja prilikom lomljenja kruha i vina.

Milijune puta u proteklih dvadeset stoljeća – u najskromnijim kapelama i u najsjajnijim bazilikama i katedralama – uskrsli se Gospodin davao svojem narodu, postajući tako, u poznatom izrazu sv. Augustina, 'prisniji nama nego što smo mi sami sebi' (Ispovijesti, III, 6, 11).

Braćo i sestre, dajmo najveću slavu sakramentu Tijela i Krvi Gospodinove, blagoslovljenom Sakramentu stvarne prisutnosti Gospodina, njegovoj Crkvi i cijelom čovječanstvu. Iskoristimo svaku priliku da mu pokažemo poštovanje i ljubav! Dajmo mu najveće znakove časti! Nemojmo nikada dopustiti da naša vjera u uskrslog Krista, prisutnog u Euharistiji, izgubi svoju draž u nama ili oko nas!...

Dopustite mi da izrazim apel, pouzdajući se u vjeru i velikodušnost mladih koji razmatraju religijsko ili svećeničko zvanje: Nemojte se bojati. Nemojte se bojati dati svoj život Kristu! Ništa ne može zamijeniti svećeničku službu u srcu Crkve! Ništa ne može zamijeniti Misu za spasenje svijeta! Dragi mladi (i ne tako mladi) koji me slušate, nemojte dopustiti da Kristov poziv ne dobije odgovor...

On nas je sam naučio da odbacimo idolopoklonstvo pozvavši nas da gradimo svoju kuću 'na stijeni' (Lk 6:48). Tko je ta stijena ako ne On sam? Naše misli, riječi i djela dohvaćaju svoju istinsku dimenziju samo ako ih navodimo po poruci Evanđelja: 'Iz punine srca usta govore' (Lk 6:45). Kada govorimo, tražimo li dobro u sugovorniku? Kada mislimo, želimo li uskladiti mišljenje s Božjim? Kada djelujemo, želimo li širiti Ljubav koja nam daje život?“